

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

September 2024 | Číslo 58

Emočne zdravý
kresťan

Charakter
bdelosti

Najlepšie strávený čas počas leta

V priamosti svojho srdca

„Potom Dávid dobrorečil Pánovi pred celým zhromaždením a Dávid hovoril: „Zvelebený si, Pane, Bože nášho otca Izraela, od vekov naveky! Tebe, Pane, patrí veľkosť i moc, chvála, veleba a sláva, veď tvoje, Pane, je všetko na nebi i na zemi, i kráľovstvo; ty prevyšuješ všetko, si Najvyšší! Bohatstvo a sláva pochádza od teba, ty panuješ nad všetkým, v tvojej ruke je sila a moc a v tvojej moci je zveľadiť a upevniť všetko. Preto ťa my teraz zvelebujeme, Bože náš, a chválime tvoje slávne meno. Veď ktože som ja a čože je môj ľud, že sme boli schopní takto ti dať dary? Veď od teba je všetko a čo sme ti dali, máme z tvojej ruky. Lebo my sme pred tebou cudzinci a pútnici ako všetci naši otcovia.

Ako tieň sú naše dni na zemi, bez nádeje. Pane, náš Bože, celé toto množstvo, ktoré sme pripravili, aby sme tebe, tvojmu svätému menu, postavili dom, je z tvojej ruky a všetko je tvoje. A viem, môj Bože, že ty skúmaš srdce a ľúbi sa ti priamosť. Ja som toto všetko venoval v priamosti svojho srdca a teraz s radosťou vidím, že aj tvoj ľud, ktorý je tu, daruje ti s ochotou. Pane, Bože našich otcov, Abraháma, Izáka a Izraela, zachovaj vždy takéto zmýšľanie srdca svojho ľudu a pripútaj ich srdce k sebe.“

1. Kroník 9:10–18

editoriál

Vážení čitatelia, na úvod k tomuto číslu časopisu by som chcela zanechať jednu myšlienku.

Iste súhlasíte, že sme sa dostali do doby, ktorá je taká dobrá a zároveň taká nebezpečná ako nikdy predtým. V porovnaní so životom predchádzajúcich generácií, nikdy sme nemali väčšiu slobodu, viac možností, viac prostriedkov, viac bohatstva a vecí ako teraz. Môžeme

povedať: Vďaka Bohu, že sa nám darí a že nás požehnáva! Avšak práve preto je toto nebezpečná

doba, lebo sa ukazuje, či náš spôsob života odzrkadľuje zámer, za ktorý hovoríme, že žijeme.

Si každým dňom menší, aby Ten, koho nazýváš

Pánom, rástol (pozri Ján 3:30)? Tvoj postoj

a tvoje konanie toto potvrdí

alebo opovrhne. Ak pokladáš cenným hocičo, už či je to materiálne bohatstvo, intelektuálne schopnosti, ba aj duchovnú silu, tvoj poklad je

klamný, lebo je dočasný a márnny. Preskúmaj, či je tvoja myseľ spokojná, alebo stále hľadá nejaké rozptýlenie? Je tvoj duch uspokojený v

každom čase, alebo sa klátiš s každým vetrom?

Či naozaj máš pokoj a zadosťučinenie v tvojom Bohu? „*Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj*

tvoje srdce“ (Matúš 6:21).

Ešte je čas hľadať Boha a nájsť bohatstvo v Ňom samom. Ak si ho aj utratil, predaj všetko, čo máš, a získaš všetko, po čom tvoje vnútro túži.

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová

Dizajn:
Alen Kačanský
Jazyková korektúra:
Anna Pintírová

Technickí redaktori:
Tatiana Valová,
Sára Červeniová,
Filip Anđelić

Distribúcia pre Srbsko:
Sebastian Červeni,
mobil: 065/890-06-15,
e-mail: sebastian.cerveni1@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
September 2024.
www.manna.org.rs

obsah

PEROM KAZATEĽA

4 Očakávajme,
verme a uvidíme

6 Charakter bdelosti

PRE CELÚ RODINU

9 Osobný Spasiteľ

10 Nehemiáš

11 Boží kalendár

14 Môj manžel nie je
veriaci

NA POVZBUDENIE

17 Neochvejná nádej

NA ZAMYSLENIE

18 Emočne zdravý
kresťan

OSOBNÝ VZRST

20 Vzrast – výzva
pre zmenu

AKTUALITY

21 Najlepšie strávený
čas počas leta

Očakávajme, verme a uvidíme

„Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša,
Bože, túži za tebou.“ Žalm 42:2

Keď jeleň uteká pred nepriateľom, vynaloží na to celú svoju silu, aby ho nepriateľ nechtyl. Po tom úteku, od veľkej námahy, jeho telo pociťuje symptómy dehydrovania. Telo túži po čerstvej vode, aby znova fungovalo. Hľadá len jednu vec, sviežu vodu. Ak by sa stalo, že by sa tú vodu nenapil, onedlho zomrie. Keď Dávid utekal pred Saulom, vtedy písal tento Žalm 42 niekde v horách alebo v jaskyniach. V skrytosti s ťažkosťami a otázkami. Písal, lebo videl, že potrebuje Božie vedenie a silu. Svojou silou už nedokázal odpúšťať a milovať. Svojou silou už nevládal fungovať v danej situácii. Človek, ktorý sa nebál ísť proti levovi je teraz pomaly obklopený strachom a neistotou.

Žalm nám odhaľuje Dávidovu známosť o tom, že potrebuje Božiu pomoc. Dávid volal na Hospodina, lebo nechcel reagovať telom proti svojmu kráľovi. Túžil po prítomnosti Božej, lebo chcel byť vedený Božím Duchom a nie emóciami. Často sa nájdeme v situácii vyčerpanosti a nemáme silu reagovať láskou, pokojom, odpustením alebo posilňujúcim slovom, ale čakajme na Pána. Pán videl náš boj, počuje naše volanie a vie, že sme ešte stále v tele. Vie, že bez Jeho pomoci to nezvládneme a že sami to nedokážeme. Avšak občas nás aj Boh položí do rôznych okolností, lebo okolnosti budujú človeka. Položí nás, lebo nás chce použiť, ale nemôže, pokým nám nezmení formu povahy, viery a mysle.

Ako by Jozef dokázal odpustiť svojim bratom ich zradu? Keď bol v žalári najmenej tomu rozumel a najviac hľadal Boha.

Žalár ho naučil, že síce sme nikomu nič zlé neurobili, ešte stále sa môžu nájsť veci v našom živote, z ktorých musíme urobiť pokánie. Keď prišli bratia, a mal šancu im vrátiť to, čo oni jemu vykonali, on dokázal odpustiť. Síce so slzami, ale predsa odpustil. Hospodín povedal, o Jóbovi, že je priamy človek. Ako by sa tá kvalita mohla ukázať, ak by mu nikdy nebolo nič zobraté? Ved' priamosť alebo poslušnosť sa nemôže vidieť iba v čase, keď je všetko pod kontrolou a v pokoji. Boh cez Jóba ukázal, že človek dokáže byť poslušný, hoci mu je všetko zobraté a okolnosti nepoukazujú na Božiu prítomnosť.

Pán Ježiš pred svojím odchodom povedal učeníkom dve veci. „*Tento svet mňa nenávidel a takisto bude aj vás nenávidieť*“, čo znamenalo, že nebudeme mať boj s ľuďmi do tej miery ako boj so žiadosťami tela, oči a chcieť žiť v blahobyte. A potom im povedal: „*Ale vo mne budete mať pokoj*.“ Akoby povedal, že nepriateľ tohto sveta nás bude chcieť zničiť, ale v Ňom budeme mať istotu. Ešte dodal, aby odišli do Jeruzalema a čakali na zaslúbenie, teda Ducha Svätého. Učeníci odišli do vrchnej dvorany a čakali. Ako však vedeli, kedy príde to zaslúbenie? Ako vedeli, v ktorú hodinu príde zaslúbenie a ako ono bude vyzerat' Pán Ježiš im povedal, že keď príde ten Duch pravdy, on bude svedčiť o Kristovi. Duch nikdy nebude hovoriť proti Slovu Pána Ježiša Krista.

Duch prišiel na to, aby sme vedeli, že je Pán Ježiš s nami a aby sme premohli svet. Keď Pána ukrižovali, učeníci sa rozbežali, no keď prijali Ducha Svätého, s ním dostali aj odvahu si zastať proti mocnostiam temnoty. S Duchom Svätým prišla moc zvíťaziť nad nepriateľom.

Nie podľa okolností, ale podľa viery my budeme očakávať na Pána.

Pretože sme sa rozhodli ísť za Pánom Ježišom, očakávajme, že prídu boje, a to každý deň. Nepriateľ sa bude snažiť nás zničiť, ale prameň živej vody nesmieme zanedbať. A čo potom po boji, keď som vyčerpaný a slabý? A zajtra ďalší boj musím bojovať, čo potom? Ja sa posilním v mojom Pánovi!

Zjavenie Jána, napísané na ostrove Patmos, obsahuje slová, ktoré Pán Jánovi zjavil pre kresťanov. Práve pre takých, akí sme my, teda ľudia, ktorí sa vybrali za Pánom. V tej knihe je zapísaný jeden verš, ktorý znie: *„Hľa, príjdem rýchle. Drž to, čo máš, aby nikto nevezal tvojej koruny!“* Prichádzam skoro, čoskoro som tu. Vydrž, nevzdaj sa a pi z tej živej vody, aby si nezomrel. Pán Ježiš cez Jána nám všetkým hovorí, že nás niečo drahé a vzácne čaká. No na to, aby sme to dostali, nesmieme sa vzdať. Nesmieme zanedbať živú vodu a nesmieme zanedbať ten vzácny čas s Bohom. Nepriateľ bude robiť všetko, aby sme nepili z tej vody a aby sme zomreli. Ako jeleň túži po bystrých vodách, tak môj duch túži po prítomnosti Božej.

Bez ohľadu na to, čo sa odohráva okolo nás, či sme si zaslúžili, alebo nie, očakávajme na Pána, verme Jeho slovám a uvidíme víťazstvá v našom živote. Nepriateľ sa usiluje v boji zmarit' našu vieru, aby sme zanedbali dôležitosť modlitieb a čas pre čítanie a následne duchovne zomreli. Nie podľa okolností, ale podľa viery my budeme očakávať na Pána. My sa posilníme v Pánovi! Okolnosti budú ťažké, ale my budeme veriť Pánovi. Okolnosti budú otázkou, ale Boh dá odpoveď. Očakávaj na Pána vo svojich okolnostiach. Keď budeš očakávať na Pána, On bude hovoriť slová, ktoré potrebuješ. Uver tým slovám a neskôr pochopíš, prečo si bol práve v danom boji. Neskôr ťa Boh bude môcť použiť, lebo si dokázal očakávať a veriť, bez ohľadu na okolnosti. Očakávaj, ver a budeš vidieť slávu Božiu.

Timotej Vedej

Charakter bdelosti

Marek 13:37

„A čo hovorím vám, hovorím všetkým: *Bdejte!*“

V našom kresťanskom živote sa často zameriavame na svoje fyzické a duchovné potreby. Z pohľadu fyzických potrieb to môžu byť financie, potreba manželského partnera, narodenie dieťaťa atď. Duchovné potreby súvisia s našim osobným vzťahom s Pánom a našim novým životom v Kristovi, ako je krst Duchom Svätým, uzdravenie, oslobodenie, duchovný rast a iné. A samozrejme, náš nebeský Otec, ktorý je milosrdný a nesmierne nás miluje, chce nás pozhnať a naplniť túžby nášho srdca. Je však dôležité poznamenať, že by sme nemali zostať len pri napĺňaní svojich potrieb, ale aby sme časom, prostredníctvom osobného vzťahu s Ježišom Kristom, spoznali, čo žiada od svojich detí.

Teda, čo je Jeho vôľa pre nás, a to všetko preto, aby sme v deň Jeho druhého príchodu boli pripravení stretnúť sa s Ním a privítať Ho ako Jeho nevesta, ktorá v nádeji čaká svojho Ženicha. Prostredníctvom Svätého písma môžeme spozorovať niektoré dôležité fakty týkajúce sa dňa druhého príchodu nášho Pána, ktoré určite vzbudzujú určitú dávku strachu v kontexte neustáleho skúmania našej viery v Boha a našej služby, pokiaľ sme na tejto zemi.

Preto v tejto téme poukážeme na jeden z dôležitých ukazovateľov, týkajúceho sa skutočného očakávania dňa príchodu Syna človeka a konca sveta, a je to bdelosť. Totiž v evanjeliu podľa Matúša 24:36 čítame: „*Ale o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli ani Syn, iba sám môj Otec.*“ No vo verši 42 Ježiš hovorí svojim učeníkom: „*Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príjde váš Pán.*“ Lukáš vo svojom evanjeliu 12:38 uvádza, že blahoslavení sú tí služobníci, ktorých Pán, keď príde, nájde o polnoci alebo pred úsvitom bdelych a pripravených.

Čo všetko znamená bdelosť a akým spôsobom by sa mala prejavovať v našom živote, keď očakávame slávny príchod nášho Pána?

V prvom rade, na to, aby sme boli bdeli a pripravení, je potrebné poznať Toho, ktorého príchod očakávame, teda predovšetkým Boží charakter a prirodzenosť. Zahŕňa to, čo Pán miluje a čím pohŕda, čo nám prikázal robiť, aká je Jeho vôľa v daných situáciách atď. Je logické, že čím viac Ho budeme spoznávať, čím viac osobných skúseností a zážitkov v rámci cirkvi s Ním zažijeme, naše srdce bude viac myslieť na ten deň Jeho príchodu, a tým viac budeme skúmať svoju vieru.

Aby sme boli bdeli a pripravení, je potrebné poznať Toho, ktorého príchod očakávame.

Ježiš v Lukášovom evanjeliu v 18. kapitole kladie otázku, či nájde Syn človeka vieru, keď príde?

A tak na základe vyššie uvedeného, prvou formou našej bdelosti je čítanie Božieho slova. Skutočne, skrze Božie slovo poznávame samého Boha, potom Jeho lásku, milosť a dobrotu voči nám a uverili sme v tú radostnú zvesť a prijali to spasenie, ktoré nám Boh dal skrze svojho Syna Ježiša Krista. Ako nové stvorenie v Kristu, my sa už nemáme pripodobňovať tomuto svetu, ale premieňať sa obnovením svojej mysle cez Jeho Slovo, aby sme mohli rozsúdiť, čo je vôľa Božia. Taktiež Pán Ježiš v evanjeliu podľa Jána v 15. kapitole hovorí svojim učeníkom, že On je ten vinič a my sme tie ratolesti na tom istom kmeni, ktoré Otec, ak prinášajú ovocie, čistí, aby prinášali viac ovocia. A potom im ešte hovorí v 3. verši: „*Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám hovoril.*“ Teda vidíme, že Jeho slovo, ktoré nachádzame v Svätom písme, ma aj tú čistiacu funkciu a ten, ktorý naozaj má takú nádej v Ňom, že keď On príde, bude mu podobným, očisťuje sa.

Po druhé, Boh nám daroval Jeho Ducha. Duch Svätý, a ako ešte v Biblii sa uvádza, Duch radca a Duch pravdy, poučča nás o všetkom a pripomína nám to, čo Ježiš učil svojich učeníkov (pozri evanjelium podľa Jána 14:16-17 a 14:26). Pomáha nám, aby sme podľa toho Ducha aj žili. Často potrebujeme sa prebudiť v tejto novej realite, že naozaj môžeme víťaziť nad hriechom „*Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti*“ (List Rimanom 8:2). Nie sme už povinní žiť podľa tela, lebo vieme, že život podľa tela prináša len smrť. A tak, keď budeme vykonávať skutky Ducha, nebudeme konať skutky tela. Duh Boží je taktiež tou pečaťou, ktorá je zálohou, že sme naozaj Jeho. „*A jestli Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás*“ (List Rimanom 8:11).

Ďalšou formou našej bdelosti je nádej a trpezlivosť. Apoštol Pavel v liste Rimanom 8 hovorí o nádeji, ktorá je vlastne dôsledkom očakávania synovstva, t. j. vykúpenia svojho tela. Nádej potrebujeme len vtedy,

keď ešte niečo nevidíme, keď sa to ešte nespĺnilo a je pre nás stále neviditeľné. S nádejou prichádza trpezlivosť, ktorá ukazuje, že naozaj chceme to, čo tak túžobne čakáme a že síce prídu rôzne súženia, prenasledovania a pokušenia, naše zameranie na stretnutie s Pánom a vykúpenie zostane pevné a neochvejné. Príďme k Bohu, ktorý je zdrojom trpezlivosti a útechy, aby sme zostali v nádeji.

Modlitba, čiže ten zvyk sa pravidelne modliť, je taktiež jednou z dôležitých zložiek, ktorá dokazuje, že máme ten osobný vzťah s Pánom a dopytujeme sa na Jeho vôľu, silu a radu ohľadne rôznych situácií v našom živote. Aby to očakávanie dňa Pánovho príchodu bolo intenzívnejšie, sú tu určité modlitby, ktoré nám pomáhajú, aby sme neboli v spánku. Jednu z takýchto modlitieb máme v príbehu, keď Pán Ježiš v Getsemane zrazu nachádza svojich učeníkov spať, unavených zarmútkom, hoci ich upozornil nech sa modlia, aby neprišli do pokušenia (Lukáš 22:45-46). A tak duchovný spánok je tou príležitosťou pre rôzne pokušenia, ktoré prichádzajú do nášho života. Okrem tejto modlitby, apoštol Pavel nám hovorí o modlitbe pravého poznania Jeho, aby sme vedeli aká je to nádej, do ktorej nás On povoláva. Zmieňuje sa o bohatstve Jeho slávneho dedičstva, ktoré pre nás pripravil (pozri list Efežanom 1:16-18). Ak sa takto modlíme, určite nám Pán dá tú múdrosť a zjaví nám toto poznanie Jeho samého a toho, čo už pripravil pre svojich svätých.

Dobrym príkladom, ako zostať pripravený pre príchod Pána, je činiť skutky svetla (List Efežanom 5:8). Apoštol Pavel hovorí, že keďže sme teraz svetlo v Pánovi, nech tak aj žijeme a prinášame ovocie svetla, ktoré je vo všetkej dobrotivosti, spravodlivosti a pravde. My vieme, že Pán Ježiš bol a je to pravé svetlo, ktoré sa stalo telom, a v Ňom nám je zaslúbený dokonalý život svetla. Tak dôkaz nášho znovuzrodenia a toho, že sme prežili stretnutie s Ním je, že odhadzujeme skutky tmy a činíme skutky svetla. Už nehrešíme a nerobíme nepravosť, ale svoje údy vydávame do služby spravodlivosti, aby sme činili spravodlivosť. Bázeň pred Bohom je nasledovná zložka, ktorá by určite

mala zaujať dôležité miesto a byť prítomná v našom osobnom vzťahu s Bohom. Či pre nás dnes bázeň pred Bohom predstavuje niečo staromódne, alebo sme ju obmedzili a máme bázeň pre trest za svoj hriech? Ak sa pozrieme do knihy proroka Izaiáša 33:6, vidíme, že bázeň pred Hospodinom je našim pokladom. Poklad je niečo, po čom máme túžiť, niečo, čo treba skúmať a hľadať. Rovnako je to so strachom Božím. My sme dlžní túžiť po ňom a hľadať ho, čo dosahujeme čítaním Písma. Na tento spôsob dostávame vedomosť o Bohu, že On je nielen spravodlivý a dobrý, ale aj svätý a jedine v ňom máme odpustenie hriechov (pozri Žalm 130:4). Mnohé iné dary sú zahrnuté, ako je spasenie a večný život v ňom. Úcta a pokora pred Bohom pre to, kto On je, je tým dobrým nástrojom, ktorý udržiava našu bdelosť.

Láska k Bohu a k blížnemu je niečo, čo nemôžeme vynechať, keď hovoríme o tej pripravenosti, čiže bdelosti pred príchodom Pána. „*Ale kto zachováva jeho slovo, v tom je po pravde láska Božia dokonaná. Po tom známe, že sme v ňom*“ (1. list Jánov 2:5). Teda láska nie je len nejaká emócia ani pekné a pozitívne slovo, ale lásku k blížnemu je potrebné dokazovať skutkom. Veď aj Boh najprv prejavil svoju lásku k nám, že poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme žili skrze Neho. A v tomto je práve tá pravá Božia láska, aby sme mali príklad a milovali sa navzájom. Boh je láska a kto zostáva v tejto láske, zostáva v Bohu a Boh v ňom. „*V tom je dokonaná láska s nami, aby sme mali smelú*

dôveru v deň súdu, lebo jako je on, tak sme aj my na tomto svete“ (1. list Jánov 4:17).

Na konci je dôležité povedať aj to, že Pán Ježiš ako svojim učeníkom, tak aj nám dnes cez Božie slovo už povedal, čo sa všetko musí udiť pred Jeho príchodom, aby nás nikto nemohol zviest'. A tak môžeme vidieť, že najprv musia prísť boje, povstane kráľovstvo proti kráľovstvu, budú rôzne prejavy a zázraky na nebesiach, potom príde až do odpadnutia vo viere a mnohé iné veci, ktoré svet ešte nevidel. My sme svedkami, že sa v určitej miere tieto udalosti už dejú v našom veku a zároveň prichádzame k záveru, že nám je spasenie teraz omnoho bližšie.

V súvislosti s týmto, v posledných dňoch sa zjavia, a už sa zjavujú, rôzne falošné učenia, čiže nejake iné evanjeliá, ktoré sa budú líšiť od samej pravdy, a preto úlohou našej bdelosti je, aby nás ochránila od týchto učení. Teda nejde o nejakú bdelosť, ktorú potrebujeme „aktivovať“, keď naozaj prídu skutočné predpovedané znamenia príchodu Pána, pretože to nebude možné, ale naopak, budujme tú bdelosť už teraz, aby sa ona časom stala niečím prirodzeným v našom charaktere. Bdelosť znamená žiť vedome v danej chvíli. Neodkladajme robiť dobré skutky na zajtra, lebo zajtrajšok nie je zaistený.

Milan Čief

Osobný Spasiteľ

Prijal si už Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa? Kým odpovieš, dovoľ mi vysvetliť ti moju otázku. K správne pochopeniu otázky je potrebné správne pochopiť pojmy „Ježiš Kristus“, „osobný“ a „Spasiteľ“.

Kto je Ježiš Kristus? Mnoho ľudí uznáva Ježiša Krista ako dobrého človeka a veľkého učiteľa. Tieto veci o Ježišovi platia, ale nedefinujú Jeho skutočnú podstatu. Biblia hovorí, že Ježiš je Boh, ktorý sa nám zjavil v ľudskom tele. Zostúpil na zem, aby nás vyučoval, liečil, naprával, odpúšťal nám a zomrel za nás! Ježiš Kristus je Boh a zvrchovaný Pán. Prijal si už tohto Ježiša?

Kto je Spasiteľom a prečo Ho vlastne potrebujem? Biblia nám hovorí, že sme všetci zhrešili, každý spáchal zlé skutky. Následok hriechu je Boží hnev a odsúdenie. Jediným spravodlivým trestom za naše hriechy, ktorých sme sa dopustili proti nekonečnému a večnému Bohu, je nekonečný trest. Preto potrebujeme Spasiteľa!

Ježiš Kristus prišiel na zem a zomrel za nás. Ježišova obeť večne zaplatila za náš dlh. Ježiš zomrel, aby zaplatil dlh za naše hriechy. Ježiš zaplatil cenu, aby sme my nemuseli. Ježišovo vzkriesenie z mŕtvych dokazuje, že Jeho smrť bola dostatočnou platbou za naše hriechy. Preto je Ježiš jediným Spasiteľom. Dôveruješ Ježišovi ako svojmu osobnému Spasiteľovi?

Je Ježiš tvojím osobným Spasiteľom? Mnoho ľudí vníma kresťanstvo ako návštevu cirkvi, ako vykonávanie dobrých skutkov a nedopúšťanie sa určitých hriechov.

No skutočné a pravdivé kresťanstvo je osobný vzťah s Ježišom Kristom. Prijat' Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa znamená vložiť svoju osobnú vieru v Neho. Viera v niekoho iného ťa nezachráni. Nikto nedosiahne odpustenie konaním niektorých skutkov. Jediný spôsob, ako dosiahnuť spasenie, je osobne prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa, uveriť, že Jeho smrť bola platbou za tvoje hriechy a Jeho vzkriesenie je tvojou zárukou večného života. Je Ježiš tvojím osobným Spasiteľom?

Všetci potrebujú Spasiteľa. Všetci potrebujú spasenie z hriechov. Spasenie je možné jedine mocou v mene Ježiš. V tomto mene sa môžeš modliť smelo a s dôverou. Všetci potrebujeme Jeho spasiteľnú pomoc. Ježiš Kristus včera, dnes a ten istý zostáva až na veky. Potrebujem Spasiteľa Ježiša Krista včera, dnes i zajtra. V mojej sile ja nemôžem roztrhnúť putá hriechu a mať víťazstvo nad nepriateľom.

Ak chceš prijať Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa, povedz tieto slová Bohu. Nie sú dôležité presné slová, ktorými sa oddáš Bohu. On pozná zámery tvojho srdca. Ak si si nie istý/á, ako sa máš modliť, tu sú slová, ktoré môžeš použiť: „Bože, viem, že som proti Tebe zhrešil a zaslúžim si trest. Ale ďakujem, že si vzal na seba trest, ktorý som si zaslúžil ja, aby som skrze vieru mohol získať odpustenie. Odvraciam sa od svojho hriechu a vkladám v Teba dôveru, že ma spasiš. Ďakujem Ti za úžasnú milosť a odpustenie! Amen!“

Je Ježiš tvojím osobným Spasiteľom?

Branislav Zima

**Skutočné a pravdivé kresťanstvo
je osobný vzťah s Ježišom Kristom.**

Nehemiáš

Jeho meno znamená „Hospodin potešuje“. Žil na okraji časov babylonského zajatia Izraela. Ak začiatok označili mužovia Boží ako Daniel, Sidrach, Mízach a Abednego, ešte slávnejší bol koniec babylonského zajatia.

Ten označili mužovia ako Ezdráš a Nehemiáš.

Doba dlhá 70 rokov - ako prorokoval Jeremiáš - sa blížila ku koncu. Keď nik nečakal a národ si pomaly začal zvykať na Babylon, Boh zostáva stále verný svojmu slovu

a pripravuje zmenu.

Všetky obdobia biblických dejín sa zmieňovali podľa prorociev a tieto prielomy období sa diali dosť nepatrne a jednoducho prišlo do zmeny. Boh použil babylonského kráľa, aby zajal ľud Boží a tiež otvoril dvere cez perszkého kráľa, aby ľud vyšiel zo zajatia a šiel do zeme svojich otcov. Aby mohol uskutočniť svoje plány, On potrebuje nádoby k tomu. V tomto prípade pre východ Izraela z Babylonu vhodné náčinie pripravené vopred k Božím skutkom. On si vyberá srdcia a v tomto prípade to bol Nehemiáš.

Od toho času ako počul o zemi Júdovej a o Jeruzaleme, tento muž nemal pokoj, ani oddych. Vedel, že treba pomôcť a bol pri kráľovi ako čašník. Uvedomil si Nehemiáš, že preto je tam, aby vplýval na kráľa. Nie náhodou obsluhuje kráľa. Boh ho tam postavil s účelom. Aká veľká by bola zmena, keď by sme si uvedomili, že sme postavení s účelom na miesto, kde sme a že to všetko spravuje ten zvrchovaný Správca a čaká od nás skutok.

Nehemiáš si mohol myslieť: „Čo mňa do toho, ja som narodený tu v tejto zemi. Veď mám zodpovednú prácu, teda službu u kráľa.“ To by bolo logické a ľudské. Ale on mal niečo v srdci. Miloval svoj národ, zem, z ktorej prišli, miloval Jeruzalem, hoci len z počutia. Najviac miloval svojho Boha. A tá láska k Bohu ho viedla, aby miloval jeho národ. Breno za Izrael vzrastalo v jeho srdci. Niekedy, keď počujeme slovo, sa zdá, že je to o niekom inom. Ale práve nás chce Boh osloviť a hľadá cestu do nášho srdca.

Každý z nás sme postavení od Boha v pravý čas, na pravom mieste a s účelom. Otázka je, či si to uvedomujeme. Všetko On spravuje. Skúšky, búrky, nepriateľstvá, protivenstvá ľudí, ktorých On posielal, aby nám pomohli. Všetko On spravuje a od nás žiada iba vernosť. Tohto si bol vedomý Nehemiáš, a preto zvíťazil a odviezol prácu tj. uskutočnil obnovenie Jeruzalema až do konca. Cieľ Nehemiášov bol, aby bol Boh Izraelov oslávený a Jeho ľud žil bezpečne. Príčina Nehemiášovho víťazstva bola skutočnosť, že Boh bol s ním. Boh stál za tým plánom. Nehemiáš mal v sebe vytrvalosť, oddanosť a vernosť.

V kráľovstve Božom je mnoho práce. Či môžeme spoznať aký účel má Boh pre nás? Či môžeme spoznať svoju službu? Ak trpíš vo svojom živote, či ťa Boh nepripravuje pre väčší úkol? Boh i dnes hľadá srdcia. Či v niekom v nás nájde Nehemiáša?

Ján Mamojka

Boží kalendár

Najvyššou čťou tohto života je byť Božím dieťaťom. Je to neopísateľná česť! Verím, že sa v tom ku mne pripojíte. Jeho veľkou milosťou a naším darom viery vstupujeme do tohto požehnaného dedičstva, v ktorom voláme Abba, Otče.

Zodpovednosti každodenného života zaplňajú naše kalendáre a potom sa naše chvíle stanú predvídateľnou rutinou. Po celú dobu sme v tanci zvrchovanosti s našim dobrým Otcom. Modlitba je pieseň, ktorou tento tanec požehnáva náš život. Naše modlitby vyjadrujú našu úprimnú závislosť na Jeho neochvejnej prirodzenosti. Jeho povaha nastavila slnečnú sústavu na obežnú dráhu. Predvídateľný nebeský tanec, ktorý navrhol ten istý Otec, s ktorým tancujeme vierou. Tento nebeský tanec zdokumentoval Mojžiš v knihe Genezis 1:14-19, „*Tu Boh povedal: „Budte svetlá na nebeskej oblohe na oddelovanie dňa od noci! A budte na znamenie pre obdobia, dni a roky! I budte svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvoje veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddelovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý.“*

Čítame tu o vytvorení slnečnej sústavy vrátane Zeme. A Zem je nástrojom v Božích rukách, ktorý sa doslova používa na stvorenie človeka. A ako človek prechádza životom na Zemi, je umiestnený do samotného času. Tento „čas“ si zachovávajú dni, keď slnko a mesiac tancujú v rytme. Boh spočítal dni každého človeka tak, ako spočítal vlasy na jeho hlave (pozri Jób 14:5 a Lukáš 12:7).

Božie plány sa plnia v kontexte času a v priebehu času. Človek je pozvaný do vzťahu s Bohom, jeho Stvoriteľom. A byť Božím dieťaťom je, ako už bolo povedané, najvyššou čťou tohto života. Osobne poznám Boha ako svojho Otca. Tancujem počas svojich dní s Ním, ktorý ma vedie.

Lebo keď sa každý deň modlím, robím si z Jeho plánov svoje. Ako sa hovorí v Žalme 118:24 „*Toto je deň, ktorý učinil Hospodin; plesajme sa a radujme sa v ňom.*“ Boh stvoril každý deň, ako aj celú večnosť. Žalm 118:29 „*Oslavujte Hospodina, lebo je dobrý; lebo jeho milosť trvá naveky!*“

Vo veľmi dôležitý deň v roku 2023 bola naša rodina na letisku v Belehrade. Bol to dôležitý deň, pretože sme mali lístky na cestu do nášho domova v Spojených štátoch. Pri registrácii nás však informovali, že aj keď existuje doklad o kúpe, nemáme na ten deň žiadne lístky. Vo veľmi zvláštnej sérii udalostí, ktoré viedli k hodinám čakania a rozhovorom môjho manžela a švagra s manažérom leteckej spoločnosti v kancelárii, čelili sme zmene našich plánov. Boh mi dal milosť v tejto situácii. Zostala som v „nadprirodzenom pokoji“. Môžem úprimne povedať, že Boh mal pod kontrolou celú moju bytosť.

S mojimi dvoma deťmi, všetkou našou batožinou a bez akýchkoľvek informácií som čakala v hale letiska. Čakali sme, kým stovky ďalších prichádzali a odchádzali. Keďže môj manžel a švagor boli v súkromnej kancelárii ďaleko od letiskovej haly, pokojne sme čakali. Uistila som svoje deti, že nech sa stane čokoľvek, Boh to má pod kontrolou. Povedala som im, že ak dnes nepoletíme, nejakto to dopadne neskôr.

Môj pokoj nebol môj vlastný. Jeho milosť bola dostatočná. Ale On mi povedal: Stačí ti moja milosť, lebo moja sila sa dokonale prejavuje v slabosti. Preto sa budem o to radšej chváliť svojimi slabosťami, aby na mne spočinula Kristova moc (pozri 2. Kor. 12:9). Môj manžel sa konečne vynoril z chodby s lístkami v ruke. Lístky na zajtra.

Vtedy som v srdci chválila Boha za „ešte jeden deň“ s rodinou. Nakoniec sme sa vrátili domov do Padiny. Dostali sme letenky na lety o dvadsaťštyri hodín. Alebo iný deň. Ten deň bola náhodou streda. Moji svokrovci čakali, že budú hostiť bratov a sestry na domácu skupinovú bohoslužbu. A potom sme sa vrátili cez dvere, unavení, zmätení, hladní, s náručou plnou batožiny a povedali sme: „Ešte jeden deň!“ Môj švagor ma rýchlo požiadal, aby som v ten večer učila skupinu. A len vďaka nadprirodzenej milosti, ktorú mi Boh dal počas ranného nepokoja, som bola požehnaná povedať pokojné „Áno!“ Večer prišiel rýchlo, aj keď sme všetci lipli na každej hodine – ako keby bola vzácnejšia ako tá predchádzajúca – keďže bol „ďalší deň“, ktorý nebol predpovedaný, ale tak sme si ho užívali.

Práve v tomto článku som dala dohromady poslanstvo o Božej suverenite na základe celého Písma. Všetkým som povedala, čo sa stalo na letisku. Vysvetlila som im, že Božie slovo nás učí, že dni človeka sú spočítané a že toto je DEŇ, ktorý učinil Pán. Hovorila som s nimi o dňoch, týždňoch, mesiacoch, ročných obdobiach, rokoch a božskej ruke v tom všetkom. Povedala som im o tom, ako cítiť Božiu lásku v každom období života. Počas mojich rokov života v Macedónsku. Počas mojich rokov života v Indiane. Cez nájdenie najlepšieho Božieho plánu pre môj život, keď sa poddám Jeho vedeniu, keď tancujeme tento tanec času. Hovorila som o hľadaní bremena pre ľudí v komunite, v ktorej teraz žijem. A ako mi puklo srdce po skončení nášho času v Macedónsku. Avšak Boh dal môjmu životu nový zámer, nové možnosti služby v Kráľovstve a novú dcéru. Večer sa chýlil ku koncu, slnko zapadlo.

Ďalší deň. Zazvonil nám budík o tretej ráno, už druhý deň po sebe. Obliekli sme sa, naložili, zazipsovali, ponáhľali sa, objali, pobožkali a opäť rozlúčili. Bola som pokojnejšia, než som možno kedy v živote bola. Cítila som na sebe Božiu ruku ako tajný sprievod pri mojom ramene. Bolo to hlboké, len vedomie, že Boh nám dal ešte jeden deň. A nie len obyčajný deň, ale deň Jeho prítomnosti. A deň, keď sme vďaka Jeho prítomnosti našli účel. Ale ešte sme len mali uvidieť, čo pre nás Boh skutočne zamýšľal.

Ako sme sa zo skúseností naučili, nenecháme nás pri dverách, ale náš brat vojde s nami dovnútra a uvidí nás cez bezpečnostnú bránu. A ako všetci stojíme a čakáme v rade, vedíme zdanlivo nedôležitý rozhovor. Môj syn má obzvlášť rád geografiu. A prešiel niekoľkými letiskami, ale nebol v tých krajinách, pretože vždy cestujeme do Srbska. Pri rozhovoroch o navštívených letiskách s jeho strýkom porovnávali cesty. Strýko začal spomínať na svoje cesty a myšlienkami smeroval k jeho prvému pobytu v Spojených štátoch. Vtom ho zasiahlo uvedomenie. Rýchlo sa pozrel na neďaleký monitor. Overil si u nás, aký je deň? Skontrolovali sme dátum. Vo všetkom tom rozruchu sme stratili prehľad o skutočnom „kalendárnom dátume“ a mysleli sme len na náš „ďalší deň“. Potom zvolal: „Toto je deň! Toto je deň, presne pred dvadsiatimi rokmi! Bolo to presne pred dvadsiatimi rokmi až do dňa, keď som prvýkrát išiel do Spojených štátov amerických!“ Všetci sme reagovali prekvapene. Povedali sme si wow, čo? Naozaj? Si si istý? Trval na tom, že áno. A prepadol ma veľký strach. Veľká bázeň pred Pánom a úcta k Nemu.

V Jeho sláve, s Jeho rukou na mojom ramene. Vedela som, že to bol nariadený moment. A byť v určenej chvíli znamená, že Boh niečo naplánoval a my sme to mohli vidieť! Boli sme si toho vedomí; vedeli by sme to oceniť! Niet pochýb o tom, že každú sekundu sa deje nespočetné množstvo takýchto momentov, no my si to neuvedomujeme! Tentoraz sme to vedeli!

Nepochopiteľne sme sa zdržali o ďalší deň, aby bol náš brat na svoje dvadsaťročné výročie na letisku a aby to vedel! Odtiaľ sme ho ďalej povzbudzovali, že Boh spočítal jeho dni, Boh ho videl a všetko je v Jeho moci. Boh viedol jeho život a Boh rátal! Prešlo dvadsať rokov a Boh chcel, aby sme to vedeli. A potom premýšľanie o všetkom, čo som minulú noc zdieľala s malou skupinou, sa stalo stokrát hlbším! Každé slovo a Písmo, ktoré som zdieľala o tejto téme, že každý deň je stvorený Bohom a Boh počíta dni každého človeka! Bolo úžasné, ako sa to podarilo urobiť toto výročie takým výnimočným.

Výročie, o ktorom nikto netušil! Len Boh, sám autor!
A poznať Ho – že bol s nami! Píše naše príbehy, ale sme si toho vedomí?

Sme príliš zaneprázdnení, aby sme si to všimli?

Sme príliš znudení v našich rutinách?

Sme príliš predvídateľní vo svojich zvykoch?

Môže ťa Boh ešte viesť?

Môžete si urobiť „čas“ pre Boha?

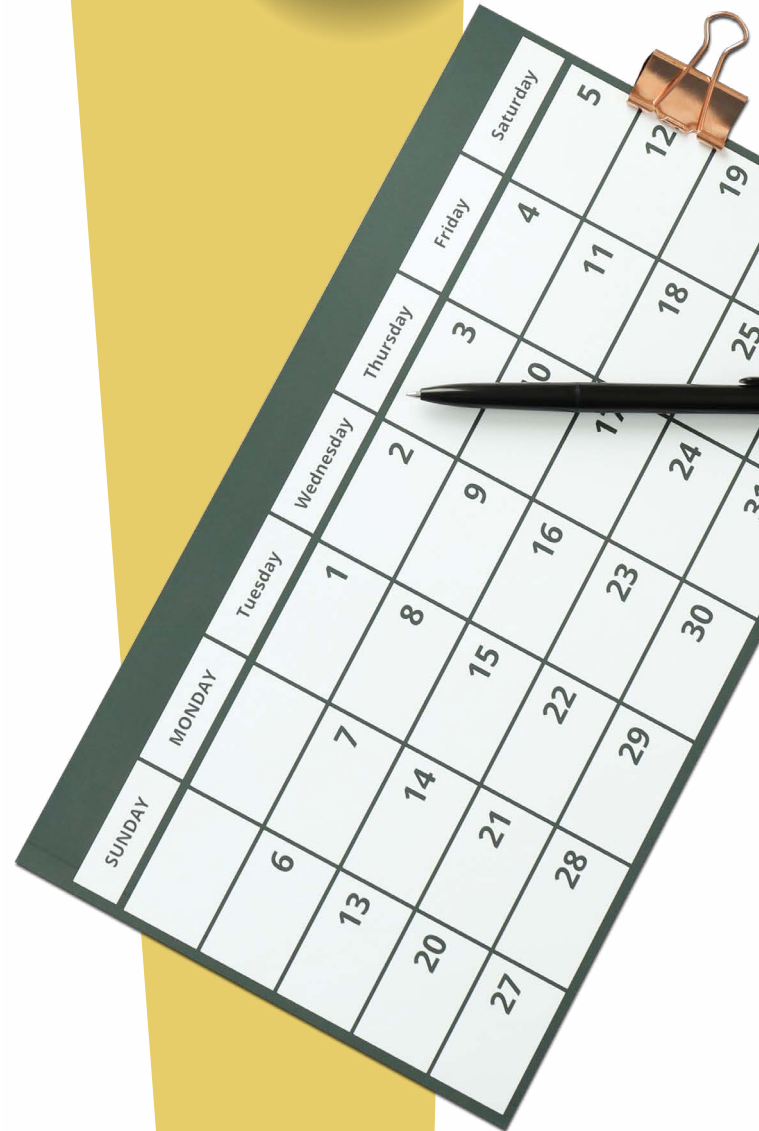
Budete s Ním v tomto živote v priebehu času tancovať a budete Ním ohromení?

Pretože vidíte, Boh vie, že nás rutina nudí. Vie, keď sa naše dni niekedy prelínajú do týždňov a mesiacov bez akejkolvek zdanlivej slávy. Ale pravdou je, že On je tu, aby sme Ho objavili. A On je tam, Ten, na ktorom závisíme. Snívanie s Bohom o tom, kde je v našich dňoch sláva, je otvorenou bránou k radosti, objavovaniu a osudu s Ním.

Tento božský vzťah je ten, ktorý si musíme vážiť nad všetky ostatné. Tento vzťah vyživuje naše duše, zachraňuje našich duchov a vdýchne život do našich tiel. Ešte jedna vec. Spomeňte si na to so mnou. Nikdy nemusíme byť pridaní do Božieho kalendára. Potrebujeme Ho len pridať k tým našim. Tancujte ďalej.

Jennifer Tomášiková
Preklad z angličtiny Anna Pintírová

Môj manžel nie je veriaci

(Na pokračovanie)

V manželstvách sa často vyskytuje taký zjav, keď je jeden z manželských partnerov veriaci kresťan a druhý nie je. To môže byť veľkým problémom, lebo manželstvo je dosť zložitá, aj keď sú obaja manželia veriaci, ktorí sú duchovne úplne zjednotení, no tým viac je zložitejšie, keď sú ich duchovné nasadenia, názory úplne odlišné. Tie odlišnosti sú z niekoľkých dôvodov: keď si veriaci osoba vezme neveriacu, keď sa vezmú partneri z rozličných náboženstiev alebo keď jeden z partnerov uverí a prijme Krista do svojho života už v manželstve a ten druhý nie.

Predpokladom dobrého a šťastného manželstva je správna voľba partnera. Správnym partnerom je ten človek, s ktorým sa jedna osoba môže zosúladiť a s ktorou tento súlad môže mať i trvanie. A to sa stane len vtedy, keď je ten súlad na duchovnej úrovni, keď manželia majú rovnaké duchovné názory a postoje, keď rovnako veria v spasiteľnú moc Pána Ježiša Krista, milujú Ho a oddane mu spoločne slúžia. Často počujeme otázky veriacich, ktorí majú neveriaceho manželského partnera, ako je napríklad: „Moja viera je najdôležitejšou súčasťou môjho života; ale nemôžem ju s mojím partnerom zdeliť, pretože keď to urobím, len ma obviňuje, že mu kážem. Mám pocit, že sa od seba stále viac vzdľahujeme. Každý deň sa za to modlím a robím všetko, čo je v mojich silách, aby som zlepšil-a náš vzťah, ale zdá sa, že nič nefunguje. Čo mám robiť?“

Boh vedel, že tento scenár môže spôsobiť veľa zármutku, a preto dáva v Písme jednoznačné varovania pre veriaceho, aby sa neoženil s neveriacim. Bez ohľadu na to, koľko chémie a kompatibility si myslíte, že s niekým máte, ak jeden z vás je kresťan a druhý nie, nevydávaj alebo nežeň sa. Božie príkazy sú vždy na našu ochranu. Pavel v 1. liste Korintským 7:39, nie bez dôvodu, radí slobodným, aby sa vydali alebo oženi iba v Pánovi. A tiež v 2. liste Korintským 6:14 neťahali cudzie jarmo s neveriacimi.

Kedysi sa na poliach oralo so zapriahnutými do jarma volmi. Keby sedliak zapriahol do jarma, napríklad, vola s oslom, keďže zvieratá nemajú ani istú výšku, chôdzu a silu, to jarmo, namiesto toho, aby umožnilo zvieratám splniť danú úlohu, odrelo by a poranilo obidve zvieratá.

Také nerovné manželstvo by sa stalo ťažkou skúškou pre oboch.

Preto, ak ste ešte slobodný kresťan, nemali by ste ani uvažovať o tom, že si vezmete niekoho, kto aktívne nežije pre Krista, kto nezdieľa vašu kresťanskú vieru a horlivosť. Lebo následky budú také, že pravdepodobne budete musieť odtlačiť Krista na okraj svojho života, minimalizovať alebo sa úplne vyhnúť veciam ako sú: osobné stíšenie sa k modlitbe, pohostinnosť voči veriacim, poskytnutie pomoci, podpora misie, finančná štedrosť... len aby sa udržal pokoj v dome.

A naopak, ak sa kresťan v takomto manželstve drží silne Krista a opravdového kresťanského života a s ním spojených činností, tak musí dať na okraj svojho života svojho manželského partnera, ktorý je iba vlašným alebo nijakým kresťanom. Taký partner nerozumie veciam, ako je štúdium Biblie, misijné cesty, spoločenstvo veriacich a potom sa týchto vecí ani nevie a nemôže zúčastňovať spolu s vami, ktorý si tým veciam naplno oddaný.

Takéto manželstvo zažíva stres a ľahko sa môže rozpadnúť. Alebo vytrvá, pretože sa uzavrie určitý mier, ktorý si vyžaduje kompromis, v ktorom jeden alebo druhý partner kapituluje v určitých oblastiach, pričom sa však obe strany budú cítiť osamelé a nešťastne.

Následným dôvodom nezosúladeného manželstva by mohol byť aj ten, keď vstúpia do manželstva partneri rozličných vierovyznaní, alebo keď je jeden úprimný, zanietený kresťan, aktívny v službe a ten druhý je iba kresťan podľa mena, ďaleko od duchovnej horlivosti a zrelosti.

Ježiš povedal, že rozdelený dom nemôže obstať a každá rodina, ktorá nie je postavená len na Kristovi ako základnom kameni, smeruje do ťažkostí. Keď už žijete s partnerom, ktorý nie je veriaci, nastoľuje sa otázka, ako sa má veriaci manželský partner správať k tomu druhému, neveriacemu? Aby ste predsa mali spokojný, kvalitný manželský život, respektíve, aby ste svojho neveriaceho partnera priviedli ku Kristu? A aby pritom ešte viac nezanevrel na Boha a duchovné veci, v ktoré vy veríte a ktoré praktizujete?

Uvedieme najpriamejšiu pasáž z Písma o tejto záležitosti, keď je kresťan ženatý s nekresťankou

a opačne: „*A ostatným hovorím ja, nie Pán: Ak má niektorý brat neveriacu ženu, a volí bývať s ním, nech jej neopúšťa. A zase žena, ktorá má neveriaceho muža, a on volí bývať s ňou, nech neopúšťa muža. Lebo neveriaci muž je posvätený ženou, a neveriaca žena je posvätená mužom, bratom. Ináče by vaše deti boli nečisté, ale teraz sú sväté. Ale ak neveriaci ide ta, nech ide. V takých veciach brat alebo sestra nie je rabom, ale ku pokoji nás povolal Bôh. Lebo veď čo ty vieš, ženo, či zachrániš muža? Alebo čo ty vieš, muž, či zachrániš ženu?*“ (1. Korint'anom 7:12-16).

Vo svetle tejto pasáže a všetkého, čo Biblia učí o manželstve, verím, že každý kresťan, ktorý je ženatý s neveriacim, by mal urobiť štyri konkrétne veci:

1. PODPOROVAŤ MIER

1. Korint'anom 7:12-16 nám pripomína, že sme povolani žiť v pokoji. V praxi to znamená, že by ste sa nemali hádať so svojim partnerom. Nesnažte sa použiť vinu, manipuláciu alebo požiadavky, aby ste ich prinútili vidieť veci z vašej perspektívy.

Ježiš povedal: „*Blahoslavení tí, čo šíria pokoj*“ (Matúš 5:9). Usilujte sa byť tým, kto rieši konflikty vo vašom manželstve; nie ten, kto ich zapríčiňuje.

Je dôležité si uvedomiť, že mier je viac než len absencia konfliktov. Keď Ježiš hovoril o „pokoji“, v jeho jazyku to bolo slovo „Shalom“. Tento hebrejský koncept „mieru“ (Shalom) bol čiastočne o absencii konfliktu, ale ešte viac bol o prítomnosti niečoho. Išlo o pozývanie Božej prítomnosti do akýchkoľvek konfliktov, ktorým čelíte, a dovoľovanie Jeho pokoju, milosti a sily, aby vás preniesli. Ježiš je Knieža pokoja; nie Kráľ chaosu. Ak sa vaše manželstvo práve teraz cíti chaotické, pozvite Ježiša, aby priniesol pokoj. Postupne budete cítiť, že Jeho prítomnosť prináša pokoj do vašej mysle, vášho srdca a nakoniec aj vášho domova.

2. ZDIEĽAJTE SVOJU VIERU SVOJIMI ČINMI

Najpútavejšie „kázne“ prichádzajú prostredníctvom činov a nielen slov. Pravdepodobne nebudete prehovárať svojho manžela/manželku, aby sa stal kresťanom, ale vaše činy môžu spôsobiť, že vaša viera bude taká atraktívna, že by sa mohol začať zaujímať o ňu. Aj keď by nikdy neprijal Krista, váš domov bude mať stále

viac pokoja a radosti, ak budete žiť podľa kresťanského príkladu lásky a milosti.

Pamätajte, že žiť vieru doma je najťažšie miesto na prežitie, ale je to aj to najdôležitejšie miesto. Ak máte deti, modelujte svoju vieru voči nim (a svojmu manželskému partnerovi) svojimi slovami, tónom, akým tieto slová hovoríte, svojimi skutkami služby, skutkami milosti a skutkami lásky. Vaše činy sa môžu ukázať ako najpútavejšia kázeň, akú kedy vaša rodina počula. „*Moje dieťatka, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a pravdou*“ (1. Jánová 3:18).

3. NEPOKÚŠAJTE SA NAPRAVOVAŤ, ZMENIŤ

ani odsudzovať svojho manželského partnera. Len ho milujte. Ostatné je Božia vec. Je ľudskou prirodzenosťou chcieť ľudí opraviť alebo zmeniť, aby videli veci z našej perspektívy. Nikde v Biblii nemáme príkaz opravovať ľudí alebo meniť ľudí. Sme povolani milovať ľudí. Váš neveriaci manžel/manželka potrebuje vašu lásku aj vo chvíľach, keď nie sú milovaní. Človek zvyčajne najviac potrebuje lásku vo chvíľach, keď si ju najmenej „zaslúži“.

Ako kresťan ste povolaní milovať nadovšetko. Pamätajte, že láska je trpezlivá a dobrotivá (láskavá) (1. Korint'anom 13:4), preto buďte trpezliví a láskaví k svojmu manželskému partnerovi. Nikdy sa nebudete zodpovedať za rozhodnutia, ktoré váš partner nakoniec urobí, ale budete sa zodpovedať za to, ako ste ho milovali. Nesnažte sa zmeniť svojho manžela; len ho milujte. Láska je primárnym nástrojom, ktorý Boh používa, aby nás všetkých zmenil. „*Láska zhovieva, je dobrotivá; láska nezávidí; láska sa nechľúbi, nenadáva sa, nechová sa neslušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé, neraduje sa nepravosti, ale sa spolu raduje pravde; všetko znáša, všetko verí, všetkého sa nadeje, všetko nesie trpezlivo*“ (1. Korint'anom 13:4-7).

4. MODLITE SA

Modlitba je mocná a vždy prináša výsledky. Niekedy Boh používa modlitbu, aby zmenil naše okolnosti, a niekedy používa modlitbu, aby jednoducho zmenil náš pohľad na naše okolnosti. Modlite sa za svojho manželského partnera každý deň. Môžete byť jedinou

osobou v jeho/jej živote, ktorá sa zaňho/ňu modlí. Modlite sa za jeho/jej spasenie. Modlite sa, aby vám Boh pomohol nezištne ho/ju milovať. Modlite sa, aby vám Boh dal silu, milosť a povzbudenie v tých dňoch, keď sa vo svojom manželstve cítite sami. Pamätajte, že Ježiš je s nami a nikdy nás neopustí ani nenechá. Keď sa modlíte, predstavte si, že beriete všetky starosti a frustráciu, ktoré pociťujete kvôli svojmu manželskému partnerovi, a vkladáte to do Ježišových rúk. Biblia hovorí, že všetky svoje starosti môžeme hodiť na Neho, pretože On sa o nás stará (pozri 1. Petrova 5:7). Nedávno som mala rozhovor so sestrou, oddanou kresťankou, ktorá uverila v čase, keď spolu so svojim manželom ešte neboli veriaci ani jeden z nich. Svedčila, že keď uverila, bolo to ťažké, manžel veľmi zúril, nedovolil jej ani vysvetliť o čo vlastne ide. Mával záchvaty zlosti a vyčítal jej, že ona teraz viac miluje Boha ako jeho. Poradila som jej, aby mu vysvetlila, že áno, ale tá láska k Bohu je iná ako láska k nemu, svojmu manželovi, a že on preto nestratil svoje miesto a lásku v jej srdci. Ba čo viac, ešte viac ho miluje, pretože Boh vložil svoju, Božiu lásku do jej srdca. Trvalo dosť dlho, kým sa jej manžel upokojil a postupne jej dovoľoval navštevovať zbor veriacich, dokonca jej začal pripomínať, keď bol čas ísť na bohoslužby, aby nemeškala.

Avšak táto sestra svedčila, že iba s jej veľkou trpezlivosťou a mnohými modlitbami Pán v mnohom zmenil jej manžela, ktorý už viac nemá taký silný vzdor voči veciam Božím. Ona tiež netlačí na neho, aby uveril v Pána Ježiša, síce občas využije vhodnú chvíľu, aby mu rozprávala o Ňom. Preto majú kvalitný a pekný manželský život. Táto sestra verí, že je to len milosť a moc Božia, ktorá skrze jej modlitby a správny, príkladný kresťanský život činí to, že sa manželov postoj k tomu, že je ona veriaca, mení k lepšiemu. Modlí sa a verí, že si ho Pán jedného dňa pritiahne k sebe a on uverí v Neho a stane sa Božím dieťaťom.

„*O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu*“ (Filipanom 4:6).

Neochvejná nádej

(v srbskom znení Nepokolebljiva nada)

Derek Prince

„A Boh nádeje nech vás naplní každou radosťou a pokojom vo verení, aby ste hojnili v nádeji mocou Svätého Ducha“ (Rimanom 15:13).

Beznádejnosť je vo svete, v ktorom žijeme, veľmi rozšírená. Všetci sme svedkami toho, keď sa pozrieme na svet vôkol seba a na ľudí, s ktorými žijeme, stretávame sa a pracujeme. A preto sa autor knihy zmieňuje o tom, že nádej je rovnako dôležitá zložka spasenia, ako sú viera a láska. Aj sám bol už ako znovuzrodený kresťan nájdený v beznádejnosti. Všetci máme iba dve možnosti v živote. Ak máme Ježiša Krista, máme aj nádej a ak sme bez Ježiša, nielo nádeje ani spasenia.

Autor uvádza niekoľko skutočností o nádeji:

- Nádej prichádza v znovuzrození a vtedy, keď spoznáme moc vzkriesenia. V Slove Božom je napísané, že ak sa len v tomto živote nádejeme na Krista, tak sme najbiednejší zo všetkých ľudí.
- Naša nádej by mala byť zameraná na príchod Pána Ježiša a ak Ho aj nedočkáme v tomto tele, máme nádej vzkriesenia.

- Božia láska je zdrojom každej nádeje.
- Nádej nás motivuje na posvätený život.
- Nádej by mala byť viditeľná na každom opravdovom kresťanovi aj v čase búrok.
- Nádej rastie v skúškach.

V dobe, v ktorej žijeme je mnoho beznádejných ľudí. Často sme to možno aj my sami. A preto bojujme za nádej, ktorá je taká vzácna. Vzácna aj v živote, aj v smrti. Na každý deň. Ona je ako kotva, ktorá by nás mala držať blízko Božích zaslúbení, aby sme mohli veriť vo veci, ktoré nevidíme, ale ktoré očakávame.

„A On sám, náš Pán Ježiš Kristus, a Boh a náš Otec, ktorý nás zamiloval a dal večné potešenie a dobrú nádej v milosti, nech ráči potešiť vaše srdcia a upevniť vás v každom dobrom slove a v skutku“
(2. Tesaloničanom 2:16-17).

Branislava Murtinová

**Nádej je rovnako dôležitá zložka
spasenia, ako sú viera a láska.**

Emočne zdravý kresťan:

Cesta rovnováhy a rastu

Na ceste kresťanskej viery sa často zameriavame na duchovný rast – navštevujeme bohoslužby, zúčastňujeme sa biblických štúdií, pestujeme svoje duchovné dary a prehlbujeme svoj modlitebný život. Aj keď sú tieto praktiky nepochybne dôležité, často sa prehliada rovnako dôležitý aspekt nášho chodenia s Bohom: naše emocionálne zdravie. Byť emocionálne zdravým kresťanom nie je len o zvládaní našich pocitov; ide o integráciu našej emocionálnej pohody do nášho duchovného života, aby sme pestovali hlbší a vyváženejší vzťah s Bohom a ostatnými.

Emócie: Dar od Boha

Emócie sú božským darom, ktorý náš Stvoriteľ zložito votkal do tkaniva nášho bytia. Sú neoddeliteľnou súčasťou našej životnej skúsenosti a nášho vzťahu s Bohom. Či už pri uctievaní, modlitbe alebo spoločenstve, naše emócie sú zapojené, vďaka čomu sú naše duchovné zážitky bohaté a autentické. Aj keď sú emócie krásnou súčasťou našej ľudskosti, nemali by byť hnacou silou našich rozhodnutí, činov a myšlienok. Písmo nás učí, aké dôležité je vyvážiť naše emócie múdrosťou a rozlišovacou schopnosťou. Táto rovnováha je nevyhnutná, pretože ako Kristovi nasledovníci sme povolani žiť nielen podľa pocitov (2. Kor. 5:7), ale podľa pravdy a vedenia, ktoré nájdeme v Božom Slove. Opatrné prechádzanie emóciami nám umožňuje žiť život, ktorý odráža duchovnú zrelosť a emocionálnu stabilitu.

Čo to znamená byť emocionálne zdravý?

Emocionálne zdravie je viac než len dobrý pocit; ide o rozvoj odolnosti zvládať pozitívne aj negatívne emócie spôsobom, ktorý ctí Boha.

Emočne zdravý kresťan je niekto, kto si je vedomý svojich emócií a má vyvinuté stratégie na zvládanie mnohých životných výziev, či už ide o každodenné stresy alebo významné skúšky, ako sú straty alebo ťažkosti. Je dôležité si uvedomiť, že duchovnú zrelosť nemožno úplne dosiahnuť bez emocionálnej zrelosti. Kresťan, ktorý je emocionálne nezrelý, môže zápasíť s tým, že sa ľahko urazí, spolieha sa na emocionálne zážitky, aby sa uistil o Božej prítomnosti, alebo sa môže dostať do izolácie, keď čelí ťažkostiam. Toto správanie nielenže bráni osobnému rastu, ale tiež spôsobuje, že človek je zraniteľný voči duchovným útokom. Emočne nezrelý kresťan často zápasí s niektorými vecami:

- **Ľahko sa urazí:** Najmenšia maličkosť alebo kritika môže spôsobiť hlboké zranenie.
- **Potreba neustáleho emocionálneho overovania:** Vyžadujú časté emocionálne zážitky, aby sa cítili istí Božou láskou a prítomnosťou.
- **Vyhýbanie sa náprave:** Je pre nich ťažké prijať poučenie alebo pokarhanie, často to berú osobne.
- **Prílišné zapájanie sa do emócií:** Poháňajú ich pocity, či už vo vášni, frustrácii alebo hneve.
- **Izolácia:** Keď sú ohromení, radšej sa stiahnu, než aby hľadali podporu.
- **Predstierať, že je všetko v poriadku:** Hovoria ostatným, že sú v poriadku, aj keď nie sú.
- **Boj s odpustením:** Zbaviť sa minulých zranení môže byť veľkou výzvou.

1. Prijmite sebauvedomenie a autenticitu

Základným krokom k emocionálnemu zdraviu je sebauvedomenie. Ako sa žalmista modlí v Žalme 139:23-24, aj my by sme mali prosieť Boha,

aby preskúmal naše srdcia a odhalil oblasti, ktoré potrebujú uzdravenie a rast. Tým, že sme úprimní k sebe, k druhým a k Bohu, otvárame dvere transformácii. Autenticnosť v našom kráčaní s Bohom znamená uznať svoje emócie – pozitívne aj negatívne – a dovoliť Bohu, aby cez ne pôsobil.

2. Prijmite zraniteľnosť

Emocionálne zdravie od nás vyžaduje, aby sme prijali svoju zraniteľnosť. Apoštol Pavol nám v 2. Korint'anom 12:9-10 pripomína, že Božia sila sa dokonale prejavuje v našej slabosti. Namiesto toho, aby sme svoje zápasy skrývali, mali by sme ich priviesť pred Boha a dôveryhodných spoluveriacich. Zraniteľnosť pestuje hlbšie vzťahy a umožňuje nám hlboko zažiť Božiu milosť.

3. Spravujte emócie biblicky

Biblia ponúka jasný návod, ako zvládať emócie, najmä tie, ktoré nás môžu zviest' na nesprávnu cestu, napríklad hnev. Efežanom 4:26-27 nás varuje, aby sme nenechali zapadnúť slnko, kým sme stále nahnevaní, pretože nevyriešený hnev môže dať diablu miesto v našich životoch. Naučiť sa zvládať emócie podľa biblických princípov nám pomáha zachovať pokoj a vyhnúť sa zbytočným konfliktom.

4. Uprednostňujte starostlivosť o seba a odpočinok

V našom urýchlennom svete je ľahké zanedbávať odpočinok a starostlivosť o seba, ale tieto sú životne dôležité pre naše emocionálne zdravie.

Ježiš nás v Matúšovi 11:28-30 pozýva, aby sme prišli k Nemu, keď sme unavení a zaťažení, a sľubuje nám odpočinok. Na udržanie citovej rovnováhy je nevyhnutné, aby sme si našli čas na odpočinok, uvažovanie a obnovu ducha v Božej prítomnosti. Keď uprednostňujeme starostlivosť o seba, sme lepšie pripravení slúžiť Bohu a druhým s plným a radostným srdcom.

Záver

Stať sa emocionálne zdravým kresťanom je cesta, ktorá si vyžaduje úmysel a odhodlanie. Ide o integráciu nášho emocionálneho blahobytu do nášho duchovného života, uvedomenie si, že skutočná zrelosť v Kristovi zahŕňa naše duchovné aj emocionálne zdravie. Prijatím sebauvedomenia, zraniteľnosti, biblickej múdrosti a starostlivosti o seba ctíme Boha a pestujeme vzťahy, ktoré odrážajú Jeho lásku a milosť.

Keď sa snažíme stať sa emocionálne zdravými kresťanmi, nech zažijeme dokonalý Boží pokoj a radosť, ktoré pramenia z toho, že žijeme život plne odovzdaný Kristovi, vyvážený v našej emocionálnej aj duchovnej chôdzi.

Jeroen Van Gorp

Vzrast – výzva pre zmenu

„Na druhý deň po pasche jedli z úrod zeme nekvasený chlieb a pražené zrná. V ten istý deň prestala manna, keďže jedli z úrod zeme, a Izraelci viac nemali mannu, ale v tom roku jedli z úrod Kanaánu.“ Jozua 5:11-12

Jedno porekadlo hovorí: Nič sa nezmení, ak sa nič nezmení. A zasa iné: Vzrast znamená zmena a zmena vyžaduje risk vykročiť znovu a znovu do neznáma. Niektori mi raz povedali, že zmena je ťažká na začiatku, chaotická v strede a úžasná na konci. Izrael prišiel po Zaslúbenú zem druhýkrát, tentokrát s vodcom Jozuom. Jozua bol povolaný dokončiť to, čo Mojžiš započal, teda viesť Izrael do Zaslúbenej zeme. Izrael potreboval dostať sa na úroveň, kde bude môcť s vierou vstúpiť do Božieho zaslúbenia. Potrebný bol vzrast pre taký krok. Bolo potrebné niektoré veci nechať za sebou a iné zmeniť, aby uchytili Boží sen pre ich životy. Ľudia zväčša začínajú rok s rozhodnutím a so žiadosťou sa zmeniť. Zmena vie byť bolestivá, ale je nevyhnutná pre vzrast. Je známe historické vyhlásenie umelca Michelangela, ktorý raz udieral veľkým klincom do steny a jeden z divákov sa ho opýtal, že čo to robí. Tento umelec povedal, že vyslobádza majstrovské dielo zo steny. To môže byť obrazom, čo môže Boh urobiť v našich životoch, ak Mu dovolíme. Odhodiť veci, ktoré nás ťažia alebo nie sú pre nás a vyslobodiť z nás majstrovské dielo, ktoré si Autor o nás predstavil.

Ak chceme rásť, musíme sa meniť. Všetko, čo rastie sa mení. Mnohokrát zapadneme do pasce klišé, ako je napríklad: Boh ťa miluje takého, aký si. Áno, Boh ťa prijíma takého, aký si, ale Boh je dobrý Otec, ktorý ťa nechce nechať takého, akého ťa našiel. Ak chceme byť dospelými kresťanmi, je výzva sa meniť. Každá sezóna je výzva pre vzrast. Ako bábätko, ktoré ešte nevie kráčať, ale prvým krokom k jeho vzrastu je ho obrátiť na bruško, aby mohlo zdvihnúť hlávku, potom posadiť ho a každou nasledovnou výzvou spiecha k svojej dospelosti.

Boh chce použiť tých, ktorí sú pripravení

na zmenu a aby ti mohol dôverovať, On ťa bude testovať. Boh pripravil najťažšie úlohy pre tých, ktorým môže najviac dôverovať. Z prečítaného textu vidíme niektoré výzvy pre zmenu, ktoré boli pre Jozuu a Izrael:

1. Výzva zmeniť zvyk - Jozua 5:12 – „*V ten istý deň prestala manna, keďže jedli z úrod zeme.*“ Bola toto výzva zmeniť zvyk, ktorý mali mnoho rokov. Boh sa staral o nich na púšti, ale teraz vošli do úrodnej zeme. Nové územie potrebovalo nové zvyky. Manna bola pre púšť, ale pre Zaslúbenú zem potrebovali urobiť niečo sami. Ktoré zvyky ťa zastavujú vstúpiť do Božích zaslúbení pre tvoj život?

2. Výzva zastať sa pravdy - Jozua 5:13-14 – „*...Patriš k nám, alebo k našim nepriateľom? On odpovedal: Nie; som vodcom vojska Hospodinovho...*“ Jozua má pred sebou Jericho, ale stretáva sa s mužom, ktorého sa pýta: „Si s nami alebo proti nám?“ On mu odpovedá: „Ja som s Hospodinom.“ Výzva, ktorú mal Jozua, je aby sa zastal Hospodina, zastal sa pravdy. Jeden zo znakov vzrastu je práve ten, že sa zastaneme pravdy, ak by sme aj osamote pri nej stáli. S ktorou pravdou bojuješ a ktorej sa musíš zastať?

3. Výzva byť poslušný - Jozua 6:2-5 – Jozua je pripravený zaujať mesto Jericho a Hospodin hovorí k Jozuovi, že nebudú bojovať, ale budú obchádzať okolo mesta a mlčať. Jozuovou hlavnou črtou bolo, že bol bojovníkom, ale teraz je výzva bojovať s Bohom na Boží spôsob. Dovoľiť Bohu, aby bojoval za neho, teda byť poslušný. Tvoja poslušnosť sa dokazuje práve vo veciach, ktoré možno nemajú zmysel, aby sa dokázala tvoja dôvera v Boha, a príde víťazstvo. V ktorých veciach potrebuješ mlčať a poslúchať Boha?

Ak chceš osobne rásť, je výzva zmeniť zvyky, zastať sa pravdy a byť poslušný Bohu.

Najlepšie strávený čas počas leta

„Nech sa spolu zhromaždia všetky národy a nech sa zídu ľudia“ (Izaiáš 43:9).

V jednej miestnosti pre jedno meno. Viac ako 20 národností sa zhromaždilo pod jedným menom - Ježiš. V období od 22. do 26. júla sa 56 mladých kresťanov zo Srbska spolu so svojimi vedúcimi mládeže a pastormi zúčastnili dvoch výnimočných európskych konferencií v Barcelone, Španielsko.

Po prvé, *Euro Youth Congress* (EYC) je zhromaždenie mladých apoštolských veriacich ľudí z celej Európy. Koná sa každé dva roky a tento rok sa konferencia uskutočnila v Barcelone, Španielsko. Označené je za najväčšie stretnutie apoštolskej mládeže v dejinách Európy. Viac ako 1400 mladých ľudí, hladných po Bohu, obetovali svoj čas a financie, aby sa zúčastnili na tomto podujatí, ktoré môže meniť životy. Ako mladý kresťan niekedy pociťuješ akoby si bol jediný, kto verí v apoštolskú pravdu, môžeš sa cítiť ako cudzinec vo svojom okolí, či už v škole, alebo v práci. EYC pripomína každému mladému apoštolskému veriacemu, že nie je sám.

Takmer v každej európskej krajine sú mladí veriaci, ktorí sú tvojimi bratmi a sestrami. Títo mladí ľudia, hladní po Bohu, majú vplyv na okolitý svet.

EYC je miestom, kde môžeš byť posilnený a naučený v Duchu. Konferencia zvyčajne trvá 2-3 dni, obsahuje silné vyučovania a bohoslužby. Ranné relácie obvykle zahŕňajú diskusné panely plné príležitostí na učenie, zatiaľ čo večerné bohoslužby ponúkajú šancu na premenu a obnovu v Duchu. Na takýchto stretnutiach môžeš jasne vidieť, že Boh, ktorému slúžiš, je ten istý Boh, ktorému slúži niekto na druhej strane sveta. Keď stretneš iných, okamžite môžeš cítiť duchovné spojenie prostredníctvom Svätého Ducha, ktorý je v nás.

Po druhé, *Because of the Times*, známe aj ako BOTT, je dobre známa apoštolská konferencia, a to z dobrého dôvodu. Začalo sa to v roku 1982 v Alexandrii, Louisiana, od Rev. Anthonyho Manguna a jeho manželky Mickey ako konferencia pre ľudí zapojených do služby. Slúži na duchovné posilnenie tých, ktorí slúžia Bohu a iným. Zapojenie do služby často znamená neustále slúženie a dávanie, snaženie sa ľúbiť Bohu a pomáhať iným. Avšak niekedy potrebuješ aj posilnenie a povzbudenie. To je účel BOTT-a, poskytnúť slová a vyučovania, ktoré posilnia tvoju neustálu chôdzu s Bohom, pripomenú ti dôležité aspekty tvojho kresťanského života a obnovia tvoj hlad po stratených. Žatva je teraz; čas je teraz. Služobníci potrebujú byť povzbudení pripomienkou, že ich úsilie nie je márne.

Všetky kázne a vyučovania rezonovali hlboko v mojom duchu. Ak by som si mal vybrať jedno poslanstvo, ktoré ma najviac oslovilo, vybral by som si poslanstvo brata Raymonda Woodwarda o druhom modlitebnom stretnutí. Hovoril o príbehu zo Skutkov apoštolských z kapitoly 4. Všetci poznajú predchádzajúce kapitoly, ktoré opisujú krst v mene Ježiš a mocné vyliatie Svätého Ducha. Peter a Ján boli uväznení za všetky zázraky, ktoré sa stali. Aj vo väzení sa nehanbili za evanjelium, jasne hovorili, že spása neprichádza cez žiadne iné meno, len cez meno Ježiš (Skutky 4:12), a ich smelosť bola zjavná (Skutky 4:13). Neskôr v kapitole je záznam, že sa modlili nielen za viac zázrakov alebo silu, ale za väčšiu smelosť (Skutky 4:29). A to na to, aby mohli pokračovať vo svojej službe a šírení evanjelia do všetkých národov. Potrebujeme smelosť. Potrebujeme viac odvahy pokračovať v práci, ktorá je pred nami. Sme povolaní kázať evanjelium so smelosťou. Apoštolské konferencie ako EYC a BOTT sú na posilnenie tvojej cesty a chôdze s Bohom. Je to skutočne najlepšie strávený čas počas celého roka.

Alen Kačanský

Požehnanie nad očakávanie

Bolo veľké privilegium pre nás zúčastniť sa mládežníckej konferencie v Španielsku, kde nás bolo okolo 1400 mladých z rôznych štátov. Boli sme svedkovia veľkého vplyvu Ducha Svätého a stávalo sa, že sa počas služby Božia prítomnosť nás navštívila, že nebolo kázané slovo, ale proste sme sa oddali Pánovmu vedeniu a Jeho Duchu, a diali sa predívne veci, modlitby, ktoré trvali hodiny, a chvály, od ktorých sa triasla zem. Sú to len niektoré z vecí, ktoré sa udiali. Verím, že každý z nás si odniesol osobné svedectvá a mal prežitie s Pánom, aké nikdy predtým nezažil. Je dobré, keď sa mladí ľudia, ktorí veria v pravdu Božieho slova, môžu zoskupiť s viacerými národmi a oslavovať Boha spoločne. Na takých miestach sa nám môže obnoviť sila a môžeme vidieť, že nie sme sami,

ale že po celej zemi Pán má tých, ktorí Mu slúžia v Duchu a v pravde. Slovo, ktoré mne osobne najviac prehovorilo, bola kázeň, ktorá hovorila o zlomenosti: ako musí húsenica rozbiť svoju kuklu, aby sa stala motýľom, tak aj kresťan často musí byť lámaný, aby mohol dosiahnuť Boží plán pre svoj život. Je to v podstate jediný spôsob, ako môžeme byť použítí Bohom - keď Mu odovzdáme všetko, keď zomierame seba a svojim cieľom, keď zomiera naša prirodzenosť, len vtedy sa môže zrodiť to, čo je z Boha. Nikto z nás si nepraje prechádzať takými obdobiami, ale keď musíme, prijmime to s radosťou. Chváľme sa súženiami, vediac, že súženie pôsobí trpezlivosť a trpezlivosť dokázanosť a dokázanosť nádej; taká nádej nezahanbuje. Je to slovo posilnenia, aby sme aj v najťažších chvíľach nášho života našli Boží zmysel. Ak si doteraz nemal možnosť zúčastniť sa takýchto konferencií, moja rada a výzva je, aby si priniesol obeť časovú, finančnú a čokoľvek je k tomu potrebné, aby si sa zúčastnil nabudúce, lebo to, čo prijmeš, bude mnohonásobne viac než to, čo ťa to bude stáť.

Nikola Hromčík

Čo sa stane v Španielsku, nezostane v Španielsku!

V srdci Barcelony sa mládež zo Srbska spojila so svojimi európskymi rovesníkmi, misionármi a kazateľmi na konferenciách EYC a BOTT v úprimnom uctievaní, zdieľajúc skúsenosti a prehlbujúc svoju vieru. Konferencie boli silnou pripomienkou jednoty veriacich a naša delegácia sa úplne ponorila do spoločného chválenia, uctievania a učenia hĺbky slova Božieho. Tento nezabudnuteľný zážitok posilnil osobnú vieru účastníkov a zároveň podporil vzťahy s mladými kresťanmi z rôznych prostredí, čím posilnil spoločnú misiu šírenia posolstva nádeje a lásky. Niektorí z našich mladých sa taktiež zúčastnili ako členovia zboru, hudobnej skupiny a tiež ako prekladatelia. Po ukončení konferencie bolo odhalené miesto pre nasledujúcu konferenciu v roku 2026, a tým bude Milano, Taliansko! Medzičasom si mladí mohli pozrieť historické a kultúrne miesta Barcelony, ktoré im umožnili hlbšie pochopiť bohatú históriu a kultúru tohto nádherného mesta. Ich čas v Barcelone bol tak nielen duchovným, ale aj kultúrnym obohatením, ktoré si budú pamätať ešte dlho. Rovnako sa chceme poďakovať predovšetkým našim vedúcim, ktorí nám neustále preukazovali trpezlivosť, ako aj všetkým tým, ktorí nás podporili, či už finančne, v modlitbách alebo akýmkoľvek spôsobom, a tak nám umožnili stať sa súčasťou najväčšej európskej konferencie a ukázať Európe a celému svetu, že Boží Duch je prítomný a mocne pôsobí aj v Srbsku!

Sára Krížová

Z príležitosti zaznamenávania sto rokov od začiatkov organizovanej kresťanskej duchovnej práce kázaním pentekostálneho posolstva apoštolského vierovyznania na priestoroch Vojvodiny, Juhoslávie a širšie, odporúčame nasledovné vydania:

Nová kniha!

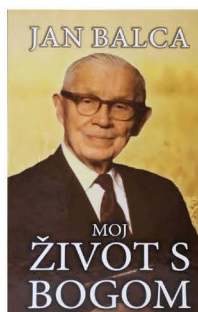
Jaroslav Andrášik

Ozveny minulosti ako záloha do budúcnosti

Napriek všetkým prekážkam, prenasledovaniam, nedostatkom prostriedkov, ktorým čelili naši predkovia, oni verne slúžili Pánovi, a ešte s väčšou horlivosťou dôverovali Bohu a v Jeho pomoc. Spoliehali sa na Jeho vedenie, nie na svoje schopnosti a programy.

cena: 700,- din

Z ponuky taktiež vyberáme už skôr vydané knihy o pravdivých udalostiach a životoch ľudí, našich predchodcov, ktorí pevne, neochvejne a bezkompromisne vytrvali vo svojej viere, hotoví zaplatiť hocijakú cenu, kým žijú a zomierajú pre svoje ideály:

Ján Balca
**Môj život
s Bohom**

cena: 500,- din

Michal Červení
**Život jedného
pútnika**

cena: 400,- din

Zábery z medzinárodnej kresťanskej konferencie z príležitosti zaznamenávania 100 rokov apoštolského duchovného hnutia v Srbsku, ktorá sa uskutočnila v auguste 2024. roku v Báčskom Petrovci, môžete si pozrieť na:

Výročie Apoštolského Hnutia v Srbsku

@apostolske.vyrocie.srbsko

**Ak si želáte podporiť
združenie Manna**

UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI

manna

OBJEDNAJTE SI NA ADRESE:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs